

Сценарій свята «З РІДНИМ СЛОВОМ МІЦНІЄ ДЕРЖАВА»

Мета: формувати розуміння того, що українська мова – наш скарб, без якого не може існувати ні народ, ні Україна як держава; пробудити почуття національної гідності; виховувати любов до рідної мови, рідного краю, бажання розмовляти рідною мовою.

Перебіг свята

Ведучий: Вельмишановна громадо Уманського професійного аграрного ліцею! Нині світлеє свято зібрало нас у цьому залі – День української писемності та мови. Прослаavimo в цей день пісню українську, мову рідну. Хай у віках живе діло славних рук і не висихає джерело душ людських і традицій народних!

Ведуча: 27 жовтня ми відзначаємо День української писемності та мови.

Ведучий: Тож, сьогоднішня зустріч – це ще одна сходинка до взаєморозуміння, до мовного єднання, якого так прагнув шановний меценат із Канади Петро Яцик.

Ведуча: Багата і милозвучна наша рідна українська мова. Вона – найпрекрасніше диво, скарбниця, в якій зберігається історія нашого народу, його душа, культура.

Ведучий: Спробуйте уявити один день свого життя без мови: ось ви прокинулись, мовчки одягаєтесь, снідаєте, йдете до ліцею. А що тут? Мовчазні друзі походжають широкими коридорами – ніхто ні з ким не спілкується, не розповідає про вчорашні пригоди... Стоїть мертва тиша.

Ведуча: Лунає дзвоник. Ви тихенько заходите до кабінету, сідаєте за парту. А що далі? Чи змогли б ми за таких обставин отримати освіту, відчутти себе часткою суспільства? Гадаю, що ні.

Ведучий: Отже, мова – найважливіший засіб спілкування. Життя без неї уявити неможливо, це найбільше і найдорожче добро кожного народу.

Ведуча: Прекрасна, багата, мелодійна українська мова. Слова – це крила ластівки, вона їх не відчуває, але без них не може злетіти. Тож маємо зробити все для того, щоб не згорнулися крила, щоб не обірвалася золота нитка, яка веде з давнини в наші дні.

Пісня «Рідна мова» І.Зіньківської

Ведучий. Мова – це великий скарб, який треба шанувати, берегти і розумно збагачувати.

Ведуча. Вишукана в розмові інтелектуалів, чітка й регламентована в діловодстві, легка й гнучка в бесіді друзів, образно багата, лексично наповнена в літературних творах... Такою постає українська мова перед нами сьогодні.

Ведучий: Видатні люди різних епох і поколінь зверталися до української мови як до першоджерела, першооснови вітчизняної науки, освіти і культури.

Ролик «Мова. Що ми знаємо про неї»

Ведуча : Мені спало на думку, що недаремно стільки літ чужинці старалися заборонити нашу мову, нав'язували свою культуру і свою владу. У світовій історії жодна мова не зазнала такого страшного нищення від сусідів-ворогів, як українська..

Ведучий: Так. Факти вражаючі. 270 років поспіль намагалися знищити українську мову, а разом з нею й український народ, прагнули, аби він був покірним рабом без мови, без усної народної творчості, тобто без коріння роду нашого. Я пропоную пригадати, яких тяжких поневірянь зазнала на своєму шляху рідна мова, її тернистий шлях боротьби за незалежність.

Відео «Чому мова має значення»

Ведуча: Доля української мови повна злетів і падінь, періодів розквіту та занепаду. Проте недарма кажуть, що мова – то душа народу, і поки живий народ, живе й мова. Закінчилися епохи великих політичних утисків, хоч і тоді українська мова жила в побуті українців, у творах бунтівних українських митців. А тепер у сучасному демократичному суспільстві є всі передумови для розквіту української мови та культури.

Ведучий: Весь світ віддає шану великим володарям українського слова. Це Іван Котляревський – зачинатель сучасної української мови, який вперше пристосував правопис до вимови. Він першим заявив, що мова нашого народу багата, гарна й гідна того, щоб стати мовою літератури та науки.

Відео «Іван Котляревський»

Ведуча: Т. Шевченко – основоположник сучасної української мови. Він удосконалив, відшліфував і продемонстрував світові дорогоцінне каміння – мову простого, пригнобленого тоді народу України. Щире сталеве слово Кобзаря підіймало на боротьбу за волю, утверджувало національну свідомість нашого народу. Любов поета до Батьківщини, рідної мови, свого народу викликала глибоку повагу серед інших народів. Вірші Шевченка звучать дзвінкою струною навіть у перекладах.

Ведучий: Григорій Сковорода, Іван Франко, Леся Українка та Михайло Коцюбинський, Нечуй-Левицький та багато інших майстрів слова, що довели милозвучність та багатство

мови, щоб передати прийдешнім поколінням цей дорогоцінний скарб, гідну покоління спадщину, котру треба примножувати та оберігати.

Читець

Коли до серця крадеться тривога, -
за долю України я боюсь, -
З молитвою вкраїнською молюсь.
прошу для України в Бога щастя
І захисту для всіх її дітей.
А мова українська, мов причастя,
Теплом своїм торкається грудей...
О Боже мій, Великий, Всемогутній,
Мою вкраїнську мову порятуй.
і в світлий день пришестя, день майбутній
Вкраїні Царство Щастя приготуй.
Коли до серця крадеться тривога, -
За долю України я боюсь, -
З молитвою звертаюся до Бога
І мовою вкраїнською молюсь.

Читець

Вчімося, друзі, слово любити,
Слово до слова – і думка сповита.
Люди без думки – птиці безкрилі,
З думкою люди мудрі й щасливі.
Слів у мові мільйон, вибирайте найкраще,
Кожне з них, лиш торкни, як струна, виграва.
Зрозумілі, вагомі й усі вони ваші –
Мелодійні, дзвінки, українські слова.
Говоріть про любов і про віру у щастя,
Уникайте мовчання, нудьги і ниття,
Говоріть – хай в розмові слова веселяться,
Говоріть і продовжуйте мові життя!

Ведуча. Сьогодні ми мали унікальну можливість поринути в атмосферу любові і добра, насолодитися красою рідного слова. Робімо все, щоб наше слово зазвучало повсюди, щоб рідна мова посіла почесне місце в нашій державі, бо «мова – це доля нашого народу, і вона залежить від того, як ревно ми всі плекатимемо її».

Ведучий. Усе минає, а слово залишається. Зникають у безвість царі, володарі, раби... порох розсипаються величні будівлі, вмирають дерева, пересихають ріки... Гори перетворюються на купи каміння... Усе стає тліном і прахом, а написане слово залишається. Залишається і несе крізь час голос людської душі. Тож хай живе, переживає століття й покоління найбільше диво – рідна мова! Бережімо, шануймо, любімо, вивчаймо рідну мову – цей невмирущий голос України!

Пісня Бучинської Наталії «Мова єднання»